

Haiti: Zachraňte z trosek majetek... kapitálu a proletáře nechte pojit!

Zátarasý z mrtvých těl. Právě ty proletáři z Port-au-Prince navršili napříč ulicemi osm dní po zemětřesení. Říkají nám, že „*protestují proti do očí bijícímu nedostatku pomoci v nouzi.*“ Média se raději drží této očividnosti, za ní však nelze nevidět, co tito zatím přežívající proletáři vmetli do tváře této společnosti, její vládnoucí třídě, ale také všem jejím spořádaným občanům: *to jsou vaši mrtví, jsou mrtví kvůli tomu, jak namačkání tady žijeme, tak málo se toho podniklo v prvních dnech, aby byli přeživší zachráněni, a od té doby nás necháváte chčipat na tomto ohromném mrchovišti.* Opravdu to nejsou haitští proletáři, kterým je třeba vysvětlovat, že státy, jež se na ostrově mobilizují, na jejich osud úplně kašlou. Tak, jak to v našem tisku pravidelně silně odsuzujeme, vojáci a humanitární pracovníci jsou víc než kdy jindy dvě tváře stejného státního programu, který usiluje o to, aby namísto rozbil všechnu třídní solidaritu, všechny přímé akce pro přežití. I v „normálních“ časech, v regionu historicky bohatém na povstání, jsou proletáři velmi dobře schopni si uvědomit, pro který tábor pracuje humanitární sektor (nezávisle na individuálních *dobrých úmyslech*) a tím více Spojené národy: pro tábor udržování míru, sociálního smíru, zachování pořádku, či ještě onoho pověstného „rozvoje“, tedy rozvoje zisku a vykořisťování prostřednictvím zničení celé autonomní praxe přežití a boje naší třídy. Ve skutečnosti jsou všechny základní kapitalistické zájmy ohraničit, domestikovat a podrobit civilizaci, *neoddělitelné* od brutálního potlačení bojů pomocí zbraní a mučení. Nenajde se mnoho proletářů, kteří by oplakávali mrtvé z „MINUSTAH“, mise OSN na Haiti!

Tváří v tvář zkáze vyprovokované takovým zemětřesením v lůně tak čisté kapitalistické koncentrace bídy (to zdůrazňujeme), a zatímco buržoazie roní krokodýlí slzy nad tím, co ráda nazývá „humanitární krizí“, se úloha jejich „dobročinných“ agentů jen potvrdila. Americká letadlová loď kotví zrovna před Haiti, civilní a vojenská letadla dokola nepřetržitě defilují na jediné operativní dráze letiště (jehož kontrolu velmi rychle převzala americká armáda) ..., ale není to kvůli záchraně haitských proletářů, proč bylo toto ohromné množství prostředků mobilizováno. Zkrátka a dobře, je to pomoc v nouzi..., ale pro kapitál: obnovit stát, bránit soukromé vlastnictví, zabezpečit zásobování a logistiku pro intervenční síly (včetně novinářů) a strategické instituce (OSN, ambasády, ...), zachránit své vlastní státní příslušníky (včetně trosek luxusních hotelů) a především přesunout dlouhodobou vojenskou přítomnost s hlavním cílem nenechat proletáře vzbouřené díky této situaci, jež je z jejich pohledu plodem nenávisti mezinárodní, včerejší a současné, buržoazie, aby se zorganizovali. Až jídlo a voda dorazí k branám zničených lidových čtvrtí (což se na konci desátého dne ještě pořád nestalo) skoupá pomoc bude jako vždy záviset na poslušnosti a podrobení se těch, kterým je určena.

Zatímco na obrazovkách vytahují z ruin několik přeživších a pokoušejí se nás přesvědčit, že jsou zasaženy „všechny společenské vrstvy“ bez rozdílu, televize celého světa neustále vysílají záběry proletářů, kteří, ozbrojeni mačetami, „stanovují právo na ulicích“. Mezinárodní média a levicový tisk jsou při své společné akci zaměřené na rozdělování naší třídy znovu v arogantní tiché shodě a krmí nás svými rasistickými klišé, podle kterých se hordy negroidů bez prostředků tváří v tvář rozpadu státu hladově vracejí ke svému přirozenému stavu, kanibalské válce všech proti všem. Jednou nám je vykreslují jako hnané „zoufalstvím“, podruhé jako vedené „chamtivostí“, organizované do band, které rozsévají hrůzu, aby si

„přivlastnily“ potraviny, a jejichž řady určitě vzrostly o 6000 vězňů, kteří využili zemětřesení k útěku. Rozrušené touto běsnící vlnou bestiality nás vyzývají, abychom tleskali spásnému nástupu takzvaných „bezpečnostních“ sil, a abychom všichni s pocitem viny poukazovali příspěvky na čísla účtů zobrazovaná na obrazovkách televizních „solidárních“ show.

Za banálními žurnalistickými frázemi o „nárůstu případů rabování“ se (špatně) skrývá vrchol kapitalistického cynismu, významná míra pokroku dosaženého na poli nelidskosti poslední – a „nejcivilizovanější“ – ze všech třídních společností: zatímco „vše je rozvráceno“ a Stát se prý během zemětřesení vypařil, ozbrojení fizlové a vojáci hlídají uprostřed trosk a hromad rozkládajících se mrtvých těl, aby (ostrými kulkami) zabránili hladovým a žízňivým proletářům prohledávat trosky obchodů ve snaze najít něco, co by jim a jejich dětem umožnilo nepojít jako psi. To je prozaická realita onoho boje proti podlým bandám drancujících. To je to, co strašlivě připomíná situaci v New Orleansu po úderu uragánu Katrina v létě roku 2005.

A stejně jako v Louisianě, když buržoazie a její komentátoři s dojetím a obscénní horlivostí připomínají perspektivu „rekonstrukce“, nesmíme pochybovat o tom, že poskytnuté investice podnícené nejčistší nezištností, budou horlivě následovány plány na sociální čistky, plány vyvinutými na vrchních velitelstvích světového četnictva.

Proletáři, oplatte oné ubohé pakáži celého světa jejich zdvořilost: sami odstraňte zátarasy z mrtvých těl vztyčené proti vražednému pokrytectví vaší společnosti, je to právě ona a nikoli „nespravedlnost Prozřetelnosti“ či „příroda“, která je vytvořila!

22. ledna 2010

Internacionalistická komunistická skupina (IKS)

BP 33 – Saint-Gilles (BRU) 3 – 1060 Brussels – Belgie

(pozor: newádějte jméno skupiny)

Email: info [at] gci-icg [dot] org – Naše tiskoviny na internetu: <http://gci-icg.org>